

ציד מכשפה בלונדית ועריכת בחירות עליפי שיטות מוזרות איפשרו לעסקנים הצעירים השכירים של הליכוד להשתלט על אגודת הסטודנטים - וכפרס השיגו השבוע ייצוג ומישרות בוועידת חרות

הצבעה בקרפי מס' 7
גלוי לכל עין

קורס מזורז למדע העסקנות

שבנייהודה מחזיק בכיסו גם פינקס-חבר של חרות... וכך, בוועידת-הפנים הארצית, הבהורת יושב-ראש וסגן לסטודנטים הציגו עצמם לבחירה שני סטודנטים: בנייהודה, סטודנט ממוסף, תלמיד לתואר השני במינהל-עסקים באוניברסיטה העברית בירושלים, ופנחס שומר, סטודנט דק-נו וגידם, הלך-מד כלכלה באוניברסיטה התל-אביבית. ואז הסתבר, למירב ההפתעה, שנציגי תל-אביב תמכו בבנייהודה הירושלמי, ו-אילו נציגי ירושלים בשומר התל-אביבי... אך למעוררים שבעסקונה הסטודנטית לית לא באה תמיכה מורה זו כהפתעה גדולה מדי. סוד גלוי הוא, כי באגודה הירושלמית נותן את הטון המערך, בי-ראשותו של יגאל לנקר, וכי האגודה התל-אביבית נשלטת על-ידי הליכוד, אם כי ברוב החוסים לא מושך יצחק אבני, יו"ר האגודה נמורה-הקומה, אלא דווקא מיכאל קליינר, חבר מועצת עיריית תל-אביב ואיש חרות, בעזרת שליח-מטעם ששמו דב ברגמן.

בכביעות השעה ארבע אחר-הצהריים, כאשר הגיע ללימודיו יעקב טלר, סטודנט גב-הקומה, תלמיד שנה רביעית רפואה באוניברסיטת תל-אביב, פגש ביצחק אבני, יו"ר האגודה. "הצבעת כבר לבחירות למועצת האגודה?" ביקש יושב-הראש לדעת. "לא", השיב יעקב. "היכן מצביעים?" אבני היפנה את סטודנטו המתולתל לקלפי שבבניין הרפואנים. אבל משהגיע יעקב לקלפי התברר לו, כי לא קלפי ולא יער, מה קורה כאן? השתומם. הקלפיות הרי צריכות להיסגר, כחוק, בשעה שבע - ולאן נעלמה הקלפי שלו?

כך מושחים יושב-ראש

סיפורו הקטן והמופלא של יעקב טלר אינו אלא טיפה בים סיפורי-הבחירות האגודתיות-הסטודנטים התל-אביבית, אשר בסיומן זכה הליכוד לרוב מוחלט וחסר-תקדים - 85 אחוזים! מתוך 52 אוורי-בחירה זכה הליכוד ב-44 נציגים במועצת האגודה - רוב שבגין ושותפיו משתוקקים לו כבר שלושים שנה, ושבוזכותו זוכים העסקנים הצעירים של חרות בטשיחות-יעידוד על השכם, וגם אם קשה לישראלי הממוצע לעכל את העובי-דה שתומכי הליכוד בקרב הסטודנטים בי-קמפוס התל-אביבי מגיע לשיעור כה גבוה, באות התוצאות ומפרכות עובדה זאת. מתברר, כי למרות שאגודת-הסטודנטים אמורה, לפי תקנונה העותומני, להיות בלתי-מימלגתית, הרי היא משמשת כ- "מצודה-זוטא" לצעירי הליכוד - וממנה הם שולחים זרועות-תמנון לחבוק גם את שאר אגודות הסטודנטים.

זרוע כזאת נשלחה, בעת שנבחר חנו בנייהודה כיו"ר הארצי של התאחדות הסטודנטים בישראל.

משהחליט דויד אלטמן, יו"ר התאחדות הארצית, לפרוש מתפקידו, ניסו "ידידים" לשכנעו להמשיך בתפקיד. אך אלטמן, תלמיד לתואר השני באוניברסיטה הדתית ברא"ל, לא נכנע ללחצים. "שימשתי בתפקיד זמן רב מדי", אמר, "ואני בעד תחלופה בהנהגה בכלל, ובהנהגת הסטודנטים בפרט".

סירובו של אלטמן להמשיך בתפקידו אילץ את עסקני הליכוד, הנותנים את הטון בהתאחדות הארצית, לחפש להם יו"ר חדש. יצתה ומצאת - תאמין, המרי ציאה - חנו בנייהודה, שהיה סגנו של אלטמן, הוצג כמועמד הטיבעי לרשת את התפקיד, ביבועות אשר חזוקה בעובדה

"אבני ידע שאיני תומכת בבנייהודה כיו"ר ארצי, ולכן סירב לאפשר לי להשרי תתף כנציגה במועצת-הפנים", התלוננה ירדנה במרירות, למרות שנמצא מי שיפיק בקמפוס שמועה כי התנגדותה של ירדנה נבעה מניחוק רומן נכזב בינה לבין אבני, התברר כי מרשימת-צירים זו נעדרו גם פעילי-סטודנטים אחרים, שאינם ידועים כמי שנוהגים לרקד על-יפי חלילים של עסקני הליכוד. בתוך אלה היו יורם מיתקי הקיבוצניק, נשיא המועצה וחבר מפ"ם, יואל ריפל, חבר ועד-התרבות, שהתפרסם בכתיבת תמלילים לברוך מני פאר, ודגניה רושצ'וק, חברת הוועד לענייני חוץ והסר-כרה, המוזהה באגודה התל-אביבית עם המערך.

מאידך כללה הרשימה פעילי-סטודנטים בדרג נמוך יותר מהנזכרים, כגון שרון ברון וראובן שלום, שאת תורת חרות הם נושאים בגאווה על לוחריבם. מינויים פוליטיים שקופים אלה עוררו זעם רב בקרב סטודנטים רבים. אחדים מהם עשו ניסיון-נפל לכנס את המועצה בתל-אביב, ומיתקי, אשר ראה במינויים אלה הכנסת פוליטיקה לאגודה דרך הדלת האחורית, דבר הנוגד את התקנון העותומני ששלחו מושתתת אגודה זו, העלה הצעת אי-אמון באבני כיו"ר.

אך בסופו של דבר, לאחר רמיזות בדרג פירסום בעיתונות ופתיחת תיבות-פנדורה, נמסר לבסוף כרטיס-ציר לזעזעה גם לירדנה קירשנבאום, "אבל למרות שהאמינו כי אשמור על מישמעת סיעות, ואבחר בבנייהודה כיו"ר ארצי, פסלתי את קולי במתכוון", הוסיפה ירדנה, המסר בת לערב פוליטיקה בעסקנות סטודנטים. כיוון שהרוב של הליכוד במועצה זו עמד על חודו של קול, הרי פסילה זאת הביאה לשיויון-קולות בין שני המועמדים, ובסערת-הרוחות שפרצה משהוקראו

התוצאות ספירת הקולות - סוצצה ה-ישיבה. לאחר פסילת קולה עברה ירדנה מה שהוגדר על-ידיה כ-"ציד-מכשפות" - ול-אחרונה סיפרה כי אישיות בעלת השפעה מרכזית ביותר בחרות הזמינה אותה ל-שיחת פנים-אל-פנים לשם בירור הסרת-מישמעת זאת.

מאבקם הנואש של פעילי המיפלגות ל-כיבוש נציגות הסטודנטים, פעילות הנצי-שית לעיתים בניגוד לתקנון האגודות, מעלה מדי-שנה שאלות נוקבות - בשביל מי זה טוב, ומה יכולות המיפלגות להרוויח מהשתלטות על אגודות הסטודנטים, שעה שהרוח השלטת בקרב ציבור הסטודנטים לא רק שוללת התערבות זו, אלא גם מו-יידה את יוקרת המיפלגות, בקירבן לאפס.

קרש-קפיצה פוליטי

טענה אחת היא שהסדרות הסטודנ-טיב יכולה לתמוך באינטרסים מיש-לגתיים שונים, וכדוגמה לכך יכולה לשימש הצהרת נשיאות ההתאחדות הארצית, בי-כינוס בר אילן מראשית דצמבר, שבו הובעה תמיכה בלתי-מסוייגת בהקמת ממי-שלת ליכוד לאומי. "זאת, למרות שחברי הנשיאות הללו נבחרו למישרה באיגוד סטודנטי-מיתקי, להגן על העניין ה-סטודנטיאלי בלבד, ולא הוסמכו על-ידי ציבור בוחרים לצאת בהכרזות מדיניות", אומרים אנשי המערך, המסתובבים לאחר רונה חפיייראש בעיקבות הנוקי-אאוט ה-פוליטי שספגה מיפלגתם בבחירות לאגודה התל-אביבית.

טענה שנייה אומרת, כי תפקיד בכיר באגודת-סטודנטים משמש קרש-קפיצה למישרות מיפלגתיות נוספות. כדי לברוק